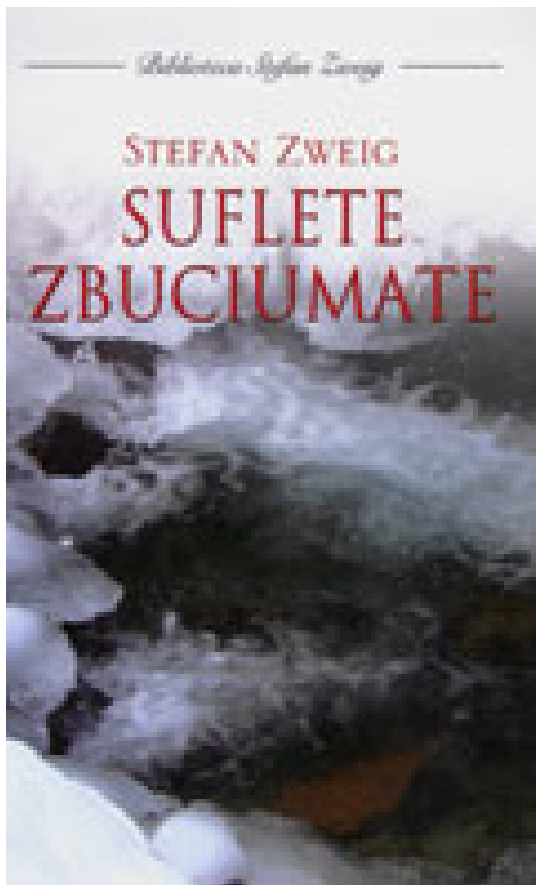

Unicul roman al lui Stefan Zweig abordeaza subiectul „dublei milostenii”: cea autentica, „ferm hotarata, rabdatoare si toleranta, decisa sa suporte orice”, si cea plasmuita care nu reprezinta decat „nerabdarea inimii” „de a se elibera cat mai repede de copleșitorul sentiment penibil de compasiune provocat de nenorocirea altcuiva”. Intr-o astfel de situatie penibila de compasiune nimereste, in vara anului 1914, tanarul locotenent Hofmiller, stationat in garnizoana unui mic oras unguresc.

Dragostea arzatoare pe care tanara Edith, paralizata, i-o poarta locotenentului nu e impartasita decat in mica masura.

Copleșit insa de emotia sentimentelor fetei, implorat de tatal acesteia si sfatuit cu ardoare de medicul curant al lui Edith, dr. Condor, Hofmiller decide, in cele din urma, sa sa logodeasca cu tanara.

O face insa din milostenie, din „nerabdarea inimii”.

Sursa: Rao Books.